

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716207105
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716207105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO 47 967 692, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanej: Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpenej Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Levočská 4703/89, 080 01 Prešov, o zaplatenie 6.717,85 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9Csp/27/2016-98 zo dňa 20.02.2018, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 6.717,85 eur, úrokov vo výške 2.959,18 eur, úrokov z omeškania vo výške 1.896,88 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 6.717,85 eur, vo výške 19 % ročne zo sumy 6.717,85 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 6.717,85 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, poplatkov vo výške 25,42 eur, ako aj náhrady trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

3. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere konsolidácia č. 2394668787 zo dňa 21.05.2012 vo výške 7.000,- eur, pri celkovej výške nákladov 4.756,30 eur, výške mesačnej splátky 165,- eur splatnej k 25. dňu v mesiaci, počte mesačných splátok 72, dátumom konečnej splatnosti 25.05.2018, dátumom prvej splátky 25.06.2012, úrokovou sadzbou 19 % ročne, RPMN 20,74%, priemernej RPMN na trhu 12,55%.

4. Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.05.2014 bola žalovaná upozornená, že ku dňu 21.05.2014 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.643,82 eur, pozostávajúce

z omeškanej splátky vo výške 1.616,72 eur, poplatkov vo výške 27,10 eur a vyzvaná na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

5. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.06.2014, ktorá bola neprevzatá v odbernej lehote, bolo žalovanej oznámené, že úverová pohľadávka sa stala k 09.06.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu, výška dlžnej sumy je 8.520,22 eur. Žalovaná bola vyzvaná k jej úhrade do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

6. Podľa listiny označenej ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2016“ je pri dátume 09.06. uvedená len suma výšky splátok 6.689,08 eur. Nie je jednoznačne uvedené, v akej výške a kedy žalovaná úver čiastočne splatila. Vo všeobecne formulovanej žalobe žalobca uviedol, že splatila 5,- eur ako ostatné poplatky a v písomnom vyjadrení zo dňa 26.01. uviedol, že splatila 1.279,12 eur.

7. Dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 na žalobcu, na základe čoho súd uznesením č. k. 9Csp/27/2016-56 zo dňa 31.10.2017 vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu.

8. Vzhľadom na námietky žalovanej, súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu v spore, pričom zistil, že žalobca nepreukázal, že by postúpenie pohľadávky bolo zo strany postupcu resp. postupníka t.j. žalobcu dlžníkovi (spotrebiteľovi) v zmysle ust. § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka oznámené bez zbytočného odkladu. Nakoľko voči dlžníkovi (žalovanej) nenastali účinky postúpenia pohľadávky, žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto spore, a preto súd žalobu zamietol.

9. Súd však ďalej, vzhľadom na námietku premičania, dodal, že právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v zmluve dohodnuté nebolo. Písomné podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 09.06.2014 súd posúdil ako odstúpenie od zmluvy, čím sa zmluva od začiatku zrušila a žalobca mal právo žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia v subjektívnej dvojročnej premičacej dobe, pričom posledná splátka pred odstúpením od zmluvy bola splatná 25.05.2014. Premičacia doba uplynula najneskôr dňa 25.05.2016. Žaloba bola podaná 10.08.2016, teda po uplynutí premičacej doby, preto by súd aj z tohto dôvodu žalobu zamietol.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku.

III. Obsah odvolania žalobcu

11. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, nadmernú ochranu spotrebiteľa a odňatie možnosti sa procesne brániť. Súd svojím postupom znemožnil účasť žalobcu na konaní a bez toho, aby ho oboznámil s výsledkom posúdenia prejudiciálnej otázky o aktívnej legitímácii žalobcu, žalobu zamietol. Ak mal súd za to, že v prejednávanom prípade je spornou aj otázka aktívnej legitímácie žalobcu, mal postupovať v zmysle ust. § 129 Civilného sporového poriadku. Súd mohol za účelom rýchleho a hospodárneho konania vyzvať žalobcu, aby sa vyjadril k predbežnému právnomu posúdeniu veci o aktívnej legitímácii žalobcu, ktoré viedlo k zamietnutiu žaloby ako celku. Súd nevytýčil termín predbežného prejednania sporu podľa § 168 Civilného sporového poriadku. K zosplateniu úveru uviedol, že vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok. V uvedenom prípade teda nejde o odstúpenie od zmluvy, nakoľko zmluva ostáva i naďalej v platnosti, avšak v dôsledku využitia veriteľovho práva dôjde k zmene termínu splatnosti splátok úveru. vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premičuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premičacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. premičacia doba začala správne plynúť dňa 24.06.2014. nárok žalobcu tak nemôže byť premičaný, nakoľko k jeho premičaniu by došlo až dňa 25.06.2017, t.j. po 3 rokoch odo dňa, kedy si žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanému na súde. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, žalobe vyhovieť v celom rozsahu a zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

12. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

14. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, pričom zo skutkových zistení súdu prvej inštancie je zrejmé, že právny predchodca žalobcu, Poštová banka a.s., uzavrel so žalovanou dňa 21.05.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá finančná čiastka vo výške 7.000,- eur. Pre neplnenie zmluvných povinností zo strany žalovanej, právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil úver ku dňu 09.06.2014.

15. Dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 na žalobcu, na základe čoho súd uznesením č. k. 9Csp/27/2016-56 zo dňa 31.10.2017 vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu.

16. Súd prvej inštancie správne skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, pričom dospel k vecne správne záveru o jej nedostatku. S právnym odôvodnením zamietnutia žaloby sa však odvolací súd nestotožňuje. Je toho názoru, že vo veci je potrebné aplikovať ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý doposiaľ nebol v konaní aplikovaný.

17. Podľa § 382 CSP, Ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

18. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia odvolací súd vyzval sporové strany k nožnej aplikácii ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vzhľadom na nepreukázanie dohody zmluvných strán o možnosti predčasného zosplatnenia dlhu sa odvolaciemu súdu javí dôvodné posudzovať predčasné zosplatnenie dlhu žalobcom zo dňa 09.06.2014 ako neplatné.

19. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky. Jeho účelom je úprava výnimiek z bankového tajomstva. O tom, že by podmieňovalo platnosť právneho úkonu, niet v zákone ani v dôvodovej správe ani slova. Jeho porušenie má za následok zodpovednosť za škodu, nie súkromnoprávnu sankciu v podobe neplatnosti postúpenia. Ak by žalobca pripustil opačný výklad, potom výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 09.06.2014 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný bol v omeškaní už od 25.08.2012. Do dňa postúpenia pohľadávky, t.j. do dňa 13.06.2017 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku. Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu trvá na skutočnosti, že si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

20. Žalovaná bez vecnej argumentácie uviedla, že s aplikáciou ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách súhlasí.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne->

predpisy/SK/ZZ/1964/40/>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Z predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie správne vyvodil, že v zmluvnom vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nebola preukázaná platná dohoda o možnosti predčasného zosplatenia dlhu. Žalobca k zmluve predložil všeobecné podmienky poskytnutia úveru a obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička, ktoré zjavne nekorešponujú s poskytnutým typom úveru (konsolidácia).

24. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že dohoda o možnosti predčasného zosplatenia dlhu nebola súčasťou formulárovej zmluvy. Bez ohľadu na správnosť predloženia obchodných podmienok, súd prvej inštancie správne konštatoval, že tieto v konečnom dôsledku neboli podpísané žalovanou. Ak sa žalobca domnieva, že boli súčasťou zmluvy o úvere, odvolací súd odkazuje na použiteľnú judikatúru Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

25. Všeobecné obchodné podmienky predstavujú rozsiahly, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročný text, vopred pripravený dodávateľom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah. Z tohto dôvodu existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ si nebude v čase uzavretia zmluvy vedomý svojich zmluvných povinností a zaviazá sa tak splneniu povinnosti, pri znalosti ktorej by k uzavretiu zmluvy nepristúpil. Ak by dojednanie o možnosti predčasného zosplatenia dlhu malo byť obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, jej uzavretie by nebolo platné.

26. V nadväznosti na uvedené, splatnosť úveru sa riadila zmluvou o úvere, v zmysle ktorej splatnosť úveru mala nastať dňa 25.05.2018. Ak pohľadávka právneho predchodcu žalobcu bola postúpená dňa 13.06.2017, v čase postúpenia nebola splatná. Neplatnosť postúpenia nesplatnej bankovej pohľadávky na iný subjekt, ako banka, odvolací súd argumentuje nasledovne.

27. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

28. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

29. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C 430/2013).

30. Ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná

výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

31. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z. zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500.000 eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10.000 eur a pod.). Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa (viď. tiež odkaz 72c v § 89 ods.1 ZoB).

32. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

33. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

34. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

35. Odvolací súd v tomto smere dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci 6Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobcu (postupcu v predmetnom konaní), na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.: „Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a. s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejme z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezankol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa

upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

36. V konaní nebolo preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - Poštová banka a.s. - t.j. bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k zosplateniu celého dlhu žalovanej, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy o úvere pôvodným veriteľom. Žalobca postúpil pohľadávku pred termínom jej splatnosti, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie nesplatnej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky.

37. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

38. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 251 CSP. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania prislúcha žalovanej. Z obsahu predloženého spisu je však zrejmé, že žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila. Na výzvu súdu na iné právne posúdenie reagovala stroho, bez vecnej argumentácie správnosti aplikácie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z tohto dôvodu považuje odvolací súd vyjadrenie žalovanej za neúčelné, bez možnosti náhrady trov konania. Keďže žalovanej v priebehu odvolacieho konania nevznikli účelne vynaložené trovy konania, ich náhrada jej nebola priznaná.

40. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).